

Μάρτιος 2015

Το Ευρώ ως αιτία της ευρωπαϊκής κρίσης

Η ανεύθυνη διαχείριση μερικών ευρωπαϊκών χωρών με χρήματα των φορολογουμένων έδωσε την εντύπωση, ότι μια οικονομική πολιτική λιτότητας θα αποκαθιστούσε την οικονομική κρίση. Αλλά δεν είναι έτσι.

Οι χώρες της κρίσης είναι η Ελλάδα, η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ιταλία και η Κύπρος. Χωρίς κρίση παραμένουν η Γερμανία, η οποία κερδίζει, η Αυστρία, οι χώρες της Μπενελούξ, η Εσθονία, η Φινλανδία, η Σλοβακία, η Σλοβενία, η Μάλτα, το Μονακό και το Βατικανό.

Κοινό των χωρών κρίσεων είναι:

1. Έχουν μια ανεργία 25% και μια ανεργία νέων 50%.
2. Έχουν μια οξεία ανάγκη από χρήματα από πολλά δισεκατομμύρια ΕΥΡΩ το μήνα.
3. Έχουν όλες το κοινό νόμισμα του ΕΥΡΩ.

Η αιτία για τις δυσκολίες είναι το εμπόριο μεταξύ άνισων χωρών με κοινό νόμισμα. Με διαφορετικά νομίσματα ισχύει η ανταλλαγή εμπορευμάτων ως πηγή της ευμάρειας. Για παράδειγμα η Ισπανία εξάγει στη Γερμανία αλκοόλ και τσιγάρα. Στη ίδια έκταση εισάγει η Ισπανία από τη Γερμανία βιομηχανικά αγαθά. Αυτά είναι αυτοκίνητα αλλά και σκάλες και χερούλια για πόρτες, δηλαδή εμπορεύματα τα οποία τα παράγει και η ίδια η Ισπανία, μολαταύτα τα αγοράζει από τη Γερμανία σε φθηνή τιμή και σε καλή ποιότητα. Κατόπιν έλεγαν στη Γερμανία κανένα αλκοόλ για οδηγούς αυτοκινήτων, απαγόρευση καπνίσματος στα εστιατόρια! Οι ισπανικές εξαγωγές (αλκοόλης και τσιγάρων) έχουν σταματήσει, οι εισαγωγές όμως συνεχίζονταν. Αρχικά λάμβανε η Ισπανία για 10 Πεσέτες ένα Γερμανικό Μάρκο, σύντομα όμως έπρεπε να πληρώσει για αυτό 16 Πεσέτες. Το γερμανικό πλεονέκτημα χάθηκε, οι Ισπανοί κατασκευαστές των βιομηχανικών προϊόντων μπορούσαν να αναπνεύσουν.

.../2

Με το κοινό νόμισμα ΕΥΡΩ το εμπόριο με την Ισπανία διεξάγεται χωρίς εξίσωση της ισοτιμίας του νομίσματος. Η ισπανική εξαγωγή αλκοόλης και τσιγάρων έχει σταματήσει, αλλά η εισαγωγή βιομηχανικών αγαθών συνεχίζεται. Εργοστάσια της βιομηχανίας αλκοόλ και τσιγάρων έπρεπε να κλείσουν επίσης, το ίδιο και εργοστάσια για βιομηχανικά εμπορεύματα. Το προσωπικό τους πήγε στην ανεργία, η νέοι δεν βρίσκουν καμία θέση εργασίας. Οι εισπράξεις φόρων γίνονται λιγότερες, λείπουν ο φόρος μισθού και οι εισφορές για την ασφάλεια ασθενείας, ανεργίας και συντάξεως. Τα έξοδα για ασθενείς, ανέργους και συνταξιούχους όμως αυξάνονται. Η Ισπανία πρέπει για τα έξοδα της να κάνει χρέη. Τα χρήματα στην Ισπανία λιγοστεύουν και πηγαίνουν στην Γερμανία, διότι πρέπει να πληρωθούν οι εισαγωγές από τη Γερμανία. Εδώ στη Γερμανία λειτουργεί η παραγωγή, και οι εισπράξεις φόρων αυξάνονται. Διαφαίνεται και ένα τέλος στην ετήσια νέα χρέωση της Γερμανίας.

Το εμπόριο μεταξύ άνισων κρατών με ένα κοινό νόμισμα το συζήτησε ο Gabriel (SPD) στις 10 Ιανουαρίου 2013 σε μια τηλεοπτική εκπομπή με την Maybritt Illner. Οι παρόντες Stoiber (CSU) και Hundt (πρόεδρος εργοδοτών) δεν συζήτησαν για αυτό το θέμα. Ο Scheifele, πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της HeidelbergCement, θεωρεί την νομισματική ένωση ως αποτυχημένη (Βίντεο από το κανάλι N24 της 13ης Ιανουαρίου 2013).

Η διέξοδος για μια χώρα κρίσεως θα ήταν η έξοδος από το κοινό νόμισμα ΕΥΡΩ και επιστροφή στο μέχρι τώρα εθνικό νόμισμα. Για τον τουρισμό αυτό δεν έχει καμία διαφορά. Η παραγωγή απευθύνεται στην εσωτερική αγορά, οι εισαγωγές περιορίζονται στο μέγεθος των εξαγωγών, πιθανόν μια τέτοια έξοδος θα είχε ως επίδραση στα άλλα κράτη μέλη της ευρωπαϊκής ενώσεως μια ελάφρυνση. Βρισκόμενες προ της αποφάσεως να συνεχίσουν να πληρώνουν χωρίς τέλος ή να συναινέσουν σε ένα κούρεμα των χρεών, αυτές οι χώρες θα επέλεξαν καλύτερα ένα τέλος χωρίς φόβο παρά έναν φόβο χωρίς τέλος. Επίσης και ο καθηγητής Δρ. Hans Werner Sinn, ο πρόεδρος του Γερμανικού Ινστιτούτου Έρευνας της Οικονομίας έχει την ίδια άποψη. Μια κυβέρνηση που θέλει να εξέλθει από την νομισματική ένωση, θα τον είχε ως έναν ισχυρό υποστηρικτή.